Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.
This project is funded by the European Union.

ÇOCUKLAR İÇİN "EL ELE"

EL ELE -KİTAP

20 yıl CFCU
T.C. HAZİNE VE MALİYE BAKANLIĞI
MERKEZİ FİNANS VE İHALE BİRİMİ

Denizli Koruyucu Aile Derneği

SİVİL TOPLUM SEKTÖRÜ
SİVİL TOPLUM DESTEK PROGRAMI

1 ÇOCUKLUK
SAYFA-3

2 ÖYKÜMÜZ
SAYFA-4

3 HAYAT AMACIMIZ-GELECEK HAYALİMİZ
SAYFA-5-6

4 HEDEFLERİMİZ
SAYFA-7

5 BİZ KİMİZ -DEĞERLERİMİZ
SAYFA 8-12

6 ÇOCUKLARIMIZDAN
SAYFA 13-19

7 BİZDEN
SAYFA 20-24

8 HAND IN HAND FOR CHILDREN
SAYFA 25-36

Kitapçığa Hoş Geldiniz

İÇİNDEKİLER

Çocukluk

"EL ELE" FEDERASYONU

www.elelefederasyonu.org.tr

Çağlar boyu küçük insan olarak algılanan çocukluğun, yetişkinliğe şekil veren bir süreç olarak algılanması ve hak ettiği özenin gösterilmesine ancak sanayi devriminden çok sonra başlanmıştır. Bilimsel araştırmalarda insanın en önemli yaşam dönemi olarak tanımlanan çocukluk süreci, tüm yaşamı belirleyen öğeler barındırmaktadır. Sağlıklı bir toplum; Sevgi ve değer duygusu karşılanmış, Kendini gerçekleştirebilmesi için desteklenmiş, yaşamının öznesi olma şansı bulabilen çocukların varlığıyla mümkündür.

Çocukluk yaşamımızdaki en değerli süreçtir. Gelecekte nasıl yetişkinler olacağımızı en çok etkileyen dönemlerin başında geldiği düşünülmektedir. Çocuğa sevgiyle yaklaşan, ihtiyaçlarının farkında olan ve zamanında gideren ebeveynler, çocuğun gözünü açtığı bu yeni dünyadaki en korunaklı alanıdır.

Bu korunaklı alanda eksikler ve aksamalar olduğunda, çocukluk travmaları artarak katlanır. Zamanında sağaltılmayan bu olumsuz duygular kalıcı hale dönüşür ve yetişkinliğine kadar taşınır. Amerika'da yapılan araştırmalarda deneklerin yüzde 60'ı nın en az bir çocukluk travması deneyimlediği, her 4 yetişkinden birinin 3 / 4 ve daha fazla travmaya maruz kaldığı belirlenmiştir. Çocukluk travması, çocukken maruz kalmış olabileceğimiz üzücü deneyimlerin tamamıdır. Gelişimsel travmalar olarak tanımlanan çocukluk travmalarını, kurum bakımındaki çocuklarımız çok daha sarsıcı olaylar ve travmatik vakalar olarak deneyimlemişlerdir. Çocuğun gelişiminde yaşamsal bir öneme sahip olan SEVGİ tam da bu nedenle tek başına yeterli olamamaktadır.

Çocuğun, duygularını ifade edebilmeye, anlaşılmaya, fark edilmeye, görülmeye, duyulmaya ve değer görmeye ihtiyacı vardır.

Çocukluk dediğimiz bu sürecin sağlıklı geçirilmesi, ebeveyn veya ebeveyn yerine geçen yetişkinlerin kendi çocukluk travmalarını aşabilmiş olmalarına bağlıdır.

Koruma altına alınan çocuklarımızın geçmişlerinde ebeveynlerinde ya da yakın akrabalarında da devlet korumasında büyüme öyküleri vardır.

Uzmanlar tarafından döngü olarak tanımlanan bu zincirin kırılması, kendi travmalarını aşmış, sevgisinden korkmayan ya da sevgisiyle boğmayan, çocuğun özellikle ruhsal ihtiyaçlarının farkında olan, zamanında ve düzenli karşılayabilen yetişkin rehberliği ile mümkündür.

HER ÇOCUK İYİDİR....

Öykümüz

"EL ELE" FEDERASYONU

www.elelefederasyonu.org.tr

"EL ELE" değişime ve gelişime tutunan, her çocuğun biricikliğini korumaya hedefli, içindeki çocuğu yitirmeyen çocuk dostlarının inançlı yüreklerinden doğdu. Şimdi sizlere güçlü bir sesle MERHABA diyor.

12 yıl önce Denizli Koruyucu Aile Derneği henüz bir yaşındayken ülkemizin alanda emek harcamış değerli profesyonellerinin katılımıyla yapılan ve 60'dan fazla çocuk dostunun gönüllü yer aldığı "Sevginizi Ertelemeyin" Çalıştayı, tematik alanımıza dair kapsamlı bilgilendiğimiz, sorunları tespit edip, çözümler ürettiğimiz bir çalışma olmuş ve federasyon hayallerimizin de tohumlarını atmıştı zihinlerimize... Sürecin çıktısı olan çalıştay kitapçığının ilgili bakanlığa ulaşmasının ardından, bakanlıkla yapılan sivil toplum çalışmaları ve 2012 de yeni yönetmeliğin yayınlanması, kitapçıktaki birkaç önerinin yönetmelikte yer alması, çocukluğa dair hayallerimizde, birlikte hareket etmenin, değişim ve dönüşüme katkısını görmek bizleri yüreklendirdi. Bu süreçten sonra farklı illerde yeni sivil toplum kuruluşlarının oluşmasına rehberlik ve destekleme çalışmalarımız devam etti. Sayıları giderek artan derneklerimiz çoban ateşleri gibi yayıldı ülkemize.

2017 yılında "Düşleri Uykularında Kalmasın" Çalıştayında Ortak bir pencereden bakmak, daha güçlü bir ses olmak adına 12 STK bir kez daha buluştuk çocuk dostlarıyla... Federasyon hayalimize adım adım yaklaşırken Denizli koruyucu Aile Derneği olarak 2021 Nisan ayında uygulamaya başlanan "ÇOCUKLAR İÇİN EL ELE" Projesi, benzer çalışmalarla ilerleyen ancak ortak sorunlar için daha güçlü ve kalıcı çözümler üretmenin federasyon çatısı altında mümkün olabileceğine inanan 5 sivil toplum Kuruluşunun paydaşlığında hayat buldu.

EL ELE"

Değişime ve gelişime tutunan, her çocuğun biricikliğini korumaya hedefli, içindeki çocuğu yitirmeyen çocuk dostlarının inançlı yüreklerinden, 08.Ekim 2021 tarihinde doğdu

Federasyonumuz sizlere güçlü bir sesle MERHABA diyor...

Çocuklarımız için Yolumuz açık ve aydınlık olsun...

HAYAT AMACIMIZ

Tüm Çocukların Sevgi ve Değer Gördükleri, Hak Temelli Bir Yaşam Biçimi Oluşturmak

GELECEK HAYALİMİZ

Aile temelli bakım sistemlerinin iyileştirmesine, çocuğun üstün yararı ilkesinin gözetilerek, çocuk koruma sistemlerinin geliştirilmesine katkı koymak

TEMEL DEĞERLERİMİZ

- Çocukluk
- Hak Temelli Yaklaşım
- Birlik ve Dayanışma Ruhu

EVRENSEL DEĞERLERİMİZ

- İnsan Onuruna Saygı
- Sevginin iyileştirici gücü
- Eşit Bir Dünya

www.elelefederasyonu.org.tr

El Ele

HEDEFLERİMİZ

www.elelefederasyonu.org.tr

Her Çocuk Sevgi Dolu Bir Ailede Büyümeli...

"EL ELE" Federasyonu,

- Aile temeli bakım sistemlerini hak temeli yaygınlaştırmayı, kurum bakımında olan çocukların ve gençlerin toplumda yerini alana dek desteklenmesini,

- Alanda yenilikçi uygulamalar ve modeller geliştirerek geleceğin çocuk politikalarını üretmeyi ve böylece değişim ve gelişime katkı sağlamayı,

- Alanda güçlü bir sivil toplum yapısı oluşturmak amacıyla, yeni kurulan STK lara öncülük yapmayı, desteklemeyi ve "EL ELE" güçlenmeyi hedefler.

El Ele

BİZ KİMİZ

www.elelefederasyonu.org.tr

"EL ELE" Federasyonu,
Çalışmalarında kolektif bilinç ve duyarlılıkla ilerlemenin değerli olduğunun farkındadır. Birlik ruhunu benimser, değişim ve dönüşümün "El ele" mümkün olabileceğine inanır.
Çocuğun haklarıyla var olduğunu, hak temelli yaklaşımın, eşitlikçi, adil bir dünyayı mümkün kılacak olan en değerli anahtar olduğuna inanır ve bu bakış açısıyla gezegendeki tüm canlıların haklarına saygıyla yaklaşır. Çocuğun büyüme ve gelişme hakkının gerçekleşmesini, sevgi dolu, güvenli bir ailede olmasını savunur ve öncelikle aile temelli bakım sistemlerinden yararlandırılmasını, kurum bakımındaki çocuğun koruma altına alınmasından, toplumsal yaşamda kendi yerini edinmesine dek geçen sürede desteklenmesini önemser.

"EL ELE" Federasyonu 5 Sivil Toplum Kuruluşunun birlikteliği ile oluşmuştur.

Bizim Çocuklar Gençlik Akademisi Derneği
Denizli Koruyucu Aile Derneği
İstanbul Koruyucu Aile Derneği
İzmir Koruyucu Aile Derneği
Samsun Koruyucu Aile Derneği

Çocukluk sürecinin değerine yürekten inanıyor ve içimizdeki çocuğu yitirmeden, umudu yeşertmenin "EL ELE" olmaktan geçtiğini biliyoruz.

AYFER DOĞAN

"EL ELE" Federasyonu Yönetim Kurulu Başkanı

Yaşamımızı seçimlerimiz belirliyor. Bundan 23 yıl önce koruyucu aile olmayı seçmek yaşamımın en önemli çağrısıydı. Bu çağrıya yanıt verip konfor alanımdan çıktığımda bambaşka bir dünya ile tanıştım. O gün çocuğa ve çocukluğa dair hissedişlerim, farklı bir boyut kazandı kendi içimde...

Birlikte yol aldık. Birlikte öğrendik. Birlikte ilerledik. Birlikte iyileştik. Biz iyi geldik birbirimize...

Onca yıl yaşamına yol arkadaşlığı ettiğim çocuklarım, en değerli öğretmenlerim oldu bu hayatta. ..6 çocuklu bir ailede başlayan yaşam serüvenim, iki erkek çocuk annesi olarak devam ederken, koruyucu ailesi olduğum 4 kızım ve onlara eklenen 2 torunumla, yaşamıma yayılan çocuk çalışmaları, artık vazgeçilmezim ve bir yaşam biçimim...

Çocukla, çocuklukla başka bir bağ kurmak gerek. Bunun için çocukla yan yana yol almak gerek. Anladım ki, koruyucu aile olmak bunu sunuyor insana. Yürekten inanıyorum bu dünyadaki varoluşunu destekleyen bir ebeveyn ya da yerine geçebilecek bir yetişkinin varlığı, güvenci ve sevgisiyle büyümeli çocuklarımız.

Yol ilerledikçe, artık tüm çocuklar için çarpıyor kalbimiz. Evimizde sıcak yuvasında güvenle büyüyen çocuklarımız her daim diğerlerinin varlığını hatırlatıyor bizlere... Varlığını bildiğimiz, Uzaklarında olup, tüm sevgimizle kucaklamak istediklerimiz...

Biliyoruz ki! Çocukluğunda güvenli bir aile ortamından, çocuğu değerli kılacak koşulsuz kabulden ve sevgi dolu yüreklerden yoksun kalan yetişkinler, özgüveni olmayan, kimselere güvenemeyen, toplum içindeki statüsü ne olursa olsun, sevgisizliği aşamayan, mutsuz bireyler oluyorlar.

Bilimsel araştırmalar gösteriyor ki 0/ 3 yaş arası bebekler sevgisiz ve uyaran eksikliği yaşadıklarında beyin gelişimleri yetersiz kalıyor. Yine bilimsel araştırmalara göre Koruyucu Aile sisteminden yararlanan çocuklar, biyolojik aileleri ile büyümekte olanlar kadar, yakın oranlarda gelişim gösteriyorlar. Tüm bilimsel çalışmalar sağlıklı ve mutlu bir toplumun temelinde, sağlıklı ve mutlu bir çocukluk yattığını göstermekte.

Bu duygularla Denizli koruyucu Aile Derneği kuruluş süreçleri uyanışımın ve dönüşümümün başka bir çağrısıdır. Kurucu Başkanlıktan 3 dönem yürüttüğüm yönetim kurulu başkanlığı boyunca Türkiye'nin dört bir yanından öyle güzel hayal ortakları girdi ki hayatıma, onların desteği ve motivasyonu bu günlere taşıdı "ELELE" nin varlığını. Ne mutlu ki! Aynı duyguyla kalpleri çarpan yol arkadaşlarıyla buluşturuyor sizi hayat...

Değerli çocuk dostlarıyla daha çok çocuğun sevgi dolu, güvenli bir ailede büyümesini sağlamak amacıyla başlattığımız çalışmalar, dokunduğumuz her çocukla, daha fazlasının yapılması gerekliliğini, çocuk politikaları üzerinde çalışmayı gerekli kılarken, Düşleri "EV" diye başlayan yolculuk, onları tanıyıp anladıkça daha büyük bir eve "EL ELE" ye dönüştü. Şimdi bu evin çatısı altında daha büyük bir aileyiz.

Tüm çocukların sevgiyle büyüyebildiği aile ortamlarına kavuşana dek inançla çalışacağız.

Sevgilerimle...

GÜLER ASLAN

"EL ELE" Federasyonu Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı
Bizim Çocuklar Gençlik Akademisi Derneği YK Başkanı

Her çocuğun sevgi ve güven ortamında büyümeye hakkı var diyen gönüllüler bir araya geldik ve senelerdir bir fark yaratmaya çalışıyoruz. Devlet koruması altına alınan tüm çocuklar barınma, yeme içme, giyinme, eğitim ve sağlık gibi temel ihtiyaçlara kavuşuyor. Ama yaşayarak gördük ki, bir ailenin sıcaklığını sadece her çocuğu bir aile ile buluşturarak sağlayabiliriz. Siz maddi olarak her şeyi verseniz bile akıl danışabileceği, sevincini ve başarısını birebir paylaşabileceği, onunla gurur duyan ve seven bir ailesi yoksa her şey eksik kalıyor. Ve bu yalnızlık, 18 yaşında kaldığı devlet yurtlarından ayrılınca peşinden gelmeye devam ediyor. Çocuklarımız için daha fazla ne yapabiliriz diye beş dernek bir araya geldik, hak temelli çalışmalara daha güçlü devam etmek için el ele verdik ve EL ELE Federasyonu'nu kurduk. Bu federasyon bizim çocuklar için hayalini kurduğumuz daha güzel bir dünyaya güçlü bir adım. Biz çocuklarımız mutlu olsunlar ve yüzleri gülsün diye daha fazla çalışmaya hazırız. Siz yoksanız bir eksiğiz, gelin ele ele verelim...

NEŞE GÖKALP

"El ELE" Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi
İstanbul Koruyucu Aile Derneği Yönetim kurulu Başkanı

Bir çocuk yetiştirmek, hayat boyu ebeveynlerin deneyimlediği eşsiz bir yolculuktur. Dünya üzerinde binlerce yıldır çocuklar, eğer "Sevgiyle bir ailede doğup büyüme" şansına sahip olmuşlarsa şanslıdırlar. Her çocuk, sevmek, sevilmek, anne babasının güçlü kollarında tehlikelerden korunmak ister. Yetişkinler için hatıralar çocukluk döneminde ailelerinde geçirdikleri anılar ve üzerindeki izleridir. Her çocuk anne babasını örnek alır hep iyi ve örnek bir anne baba olmayı hayal eder. Sanayi toplumu ve şehirleşmeyle birlikte Dünyanın son iki yüzyılda yaşadığı zorlukların, aile yapısı üzerindeki etkileri büyük olmuş, bir çok ülkede ailelerinden uzakta büyüyen, kurum bakımına alınmış çocukların sayısı artmıştır.

Çocukların hikayelerine ve zorlu yaşantılarına Dünya tarihi ile hep şahit olduk. Hatta günümüzde dahi geçmişin karanlıklarından hala ne gün yüzüne çıkmamış nice hikayeler ortaya çıkmaya devam ediyor...

Koruyucu aile bakım ve hizmet modelinin, toplumumuzun geniş kesimleri tarafından hala bilinmiyor. Koruyucu ailelik sistemini hak ettiği yere ulaşması için anlatmaya devam ediyoruz. Her çocuğun bir ailesi olmalı mottosuyla yola çıktık. Dernekler olarak illerde başlattığımız çalışmalarımızı, sesimizi daha yüksek çıkarmak ve tüm Türkiye'yi kapsayan bir farkındalığa ulaştırmak üzere federasyona dönüştürdük. Çocuklar sevsin sevilsin ve ailenin sıcacık kalbinden yetişsin diye tüm çabamız, Herkesin çocuklar için yapacağı mutlaka bir şey vardır. Haydi bizimle, çocuklar için çalışmalarımıza bir el verir misiniz?

GÜLSÜN ERDİNÇ

"EL ELE" Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi-Sayman
İzmir Koruyucu Aile Derneği Yönetim kurulu Başkanı

Koruyucu Aile yolculuğum üç biyolojik çocuğumdan sonra bana farklı bir annelik deneyimi yaşatan iki kızımla başladı. Onların bizimle 1 yıl kalmalarından sonra biyolojik ailelerine döndürülmeleri ve bir daha onlardan haber alamamak tüm ailemizi üzerken, bana zihnimde farklı sorular bıraktı.
Gerçekten onlar için en doğru karar mıydı?
Çocuğun üstün yararı bu kararı mı gerektiriyor muydu? Hala emin değilim.
Tekrar bir kız ve bir erkek çocuğunun aramıza katılması ile ailemiz biraz daha büyüdü. İki yıl önce kızım biyolojik ailesine dönmeye karar verdiğinde bu kez yas olmadı evimizde. Görüşmelerimiz devam ediyor ve ailece birbirimizi arayıp sorabiliyoruz.
Kızım böyle mutlu, bu durum onun tercihi ve ben bu tercihe saygılıyım.
Gaziantep'te başlayan Koruyucu Aile sürecim İzmir de çocuk dostlarıyla buluşunca sivil toplum yolculuğuna dönüştü.
2016 yılında İzmir Koruyucu Aile Derneğinin kurucu başkanlığını üstlendim.
Çocuğun üstün yararı ilkesini çalışmalarımızın temel taşı yaptığımız bu süreç "El Ele" Federasyonun paydaş derneklerinden biri olmamızı sağladı.
Çocuk yürekli dostların bir araya geldiği, Elele çocukların çocukluklarını yaşayabileceği bir dünyanın yapı taşlarını oluşturacaktır.

Çocuklar için...

"EL ELE" FEDERASYONU

Biliyor musunuz?

Dünyada çocuğa dayağı yasaklayan 24 ülkeden ilki olan İSVEÇ' te çocuğa vurulmasını yasaklayan yasa 1979 da yürürlüğe girdiğinde halkın %70 i yasaya karşı çıkmıştı.

ZEYNEP ÇALIŞ

"EL ELE" Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi

Samsun Koruyucu Aile Derneği Yönetim Kurulu Başkanı

Minik bir uğur böceği kondu hayatıma

Ben Zeynep Çalış 37 yaşındayım. Koruyucu ailesi olduğum 2 çocuğum ve biyolojik 1 çocuğumla birlikte 3 çocuk annesiyim. Koruyucu ailelik modeliyle ilk tanıştığımda 30 yaşında bekar, kendi işini yapan, özgürlüğü bulunan bir bireydim. Mutluydum, rahattım ama hep bir şeyler eksikti hayatımda. Bir şeyi güzelleştirmek, bir hayata dokunmak istedim kendimden başka...Bir çocuğun hayatından daha güzel bir şey olmazdı bu. Çünkü çocuk değişirse gelecek değişir dedim ve koruyucu aile olmak üzere başvurdum.

Daha sonra eşimle tanıştım 10 aylık bir bebekle, 3 ay sonra nişanlanıp 6 ay sonra evlenecek iki alışagelmemiş anne ve baba oluverdik. Kızım ailemize katıldığında biz onun hayatına dokunalım derken o getiriverdi uğurunu... Evlendik. Biyolojik oğlumuz ve koruyucu ailesi olduğumuz bir kızımız daha katıldı hayatımıza. Harika bir aile olduk.

Bu deneyimlerle inandık ki, koruyucu aile modelinin devlet korumasındaki çocuklar için çocukluk süreçlerini en güzel geçirebilecekleri bir aile ortamı sağlayan bir sistemidir. Sistemin tanıtılması farkındalığın artması için 2018 yılında Samsun Koruyucu Aile Derneğini kurduk. Derneğimiz koruyucu modelini tanıtmak koruyucu ailelik ile ilgili farkındalık çalışmaları yapmak eğitimler düzenlemek amacıyla kurulmuş olup bu alanlarda faaliyetlerini sürdürmektedir.

Bugün ise Elele Federasyonu çatısı altında bir aradayız. Bu çalışmaları bölgeselden daha çok ulusal ve uluslararası alanda arttırmak ve farklı nedenlerden dolayı biyolojik ailesi yanında yaşayamayan çocukların en önemli hakkı olan iyi bir aile ortamında büyüme ve çocukluk süreçlerinin iyi geçmesine katkı sağlamak istemekteyiz.

İstiyoruz ki bu hayattaki en güzel uğurlarımız güzel yerlere konsunlar. Hayalleri gerçekleşsin. Mutlu olsunlar. Çünkü toplum sağlıklı, sevgi dolu çocuklarla değişir. Gelecek onlarla güzelleşir

Çocuklar İçin...

"EL ELE" FEDERASYONU

Bir Çocuk İçin Bir köy Dolusu İnsan Gerekir -Çin Atasözü

HAKAN VURAL

Denizli Koruyucu Aile Derneği Yönetim Kurulu Başkanı
"EL ELE" Federasyonu -Delege

Korunmaya gereksinimi olan çocukların, aile sıcaklığı ile buluşması, alanda çalışan tüm sivil toplum kuruluşları olarak uzun zamandır en büyük hayalimizdi. Her çocuğun sevgi ve güvenle büyüyeceği bir ailesi olması inancıyla çıktığımız bu yolda EL ELE Federasyonu'nun kuruluşunun gerçekleşmesi ile önemli bir aşamayı başardık.

Denizli koruyucu Aile Derneği Yerel, ulusal ve uluslararası alanlarda bu modelin uygulamada niteliğinin geliştirilmesi için çalışmaktadır. Çocuklarımızın daha iyi yetişmesi, koruyucu ailelerin daha donanımlı bir ebeveynlik yapabilmesi her zaman önceliğimiz olmuştur. Tüm çabalarımız koruyucu aile hizmet modelinin çocuğun yararına uygulanması ve yaygınlaşmasına yöneliktir.

Bizler 12 yıldan bu yana ulusal ve uluslararası projelerde yer alarak, üyelerimiz, gönüllülerimiz ve profesyonellerimiz ile model bir sivil toplum kuruluşu sorumluluğunu da üstlenmekte, ülkemizin çocuklarına en yakışan koruyucu aile modeline ulaşmak için çaba sarf etmekteyiz.

Genç arkadaşlarımızın sivil toplum alanındaki çalışmalar hakkında farkındalık kazanmaları ve alanımızdaki sivil toplum çalışmalarında yer almaları da önceliklerimiz arasındadır.

Uzun süren koruyucu aile tanıklığı, koruyucu ailelik deneyimlerim ve biyolojik bir baba olarak, çocuk masumiyetinin özgürce yaşanması gerektiğine inanıyorum.

Yıllarca etkinlik ve çalışmalarında yanında olduğumuz Denizli Koruyucu Derneğinin bu dönem başkanlığını yürütüyor, yapılan çalışmanın ve birlikte ilerlemenin önemine inanıyorum. Bu inançla tüm çocuk dostlarını birlikte olmaya, dünyayı çocuklarımız için yaşanır bir yer haline dönüştürmeye bekliyorum.

Ülkemizin çocukları adına hayallerimiz çok büyük ve siz değerli çocuk dostlarıyla bu hayali gerçekleştireceğimize yürekten inanıyorum. Tüm çocuklarımızın kaygısız, sevgiyle dolu, özgürce kendilerini ifade edebildikleri, güvenli bir dünya için EL ELE...

Saygılarımla.

Çocuklar İçin...

EL ELE FEDERASYONU

El Ele Federasyonu

ÇOCUKLARIMIZIN SESİ

"HAND IN HAND FOR CHILDREN"

ÇOCUKLAR İÇİN EL ELE PROJESİ

MERAL ALTUNTAŞ

ASHB İl Müdür Yardımcısı -Sosyolog

1989 yılında Denizli Baklan köyünde 6 kardeşli kalabalık bir ailenin ikinci çocuğu olarak dünyaya geldim. Kardeşlerim ve ben babaanne ve dede yanında büyüdük. Babamın evi terk etmesi annemin ise evden ayrılmak zorunda kalması üzerine bakımımızı babaannem ve dedem üstlendi. En küçük kardeşim doğar doğmaz evlat edindirildiği için onunla hiç bağımız olmadı ancak diğer 5 kardeş birbirimizden hiç ayrılmadık.

Babaannemin 1998 yılında geçirdiği felç nedeniyle hayatını kaybetmesi, dedemin ise ağır hasta olması nedeniyle 1998 yılının kardeşlerim ve benim hayatım değişti. Kardeşlerimle birlikte devletimiz ile birlikte koruma ve bakım altına alındık. 9 yaşındaydım yuvaya gelen Ayfer-Cüneyt DOĞAN çifti ile tanıştırdılar beni. Koruyucu aile hizmeti ile o zaman tanıştım. Henüz 9 yaşında olduğum için anlayamadığım birçok şey vardı. Onları sevmiştim ancak en büyük korkum kardeşlerimden ayrılmaktı.

O aile ile yaşamak isteyip istemediğimi sordular, kardeşlerimden ayrılmak istemediğimi söyledim. Kardeşlerimden ayrılmayacağımı onları göreceğimi söylediklerinde kabul ettim. Yaşım çok küçüktü dünyam çok küçüktü, evlerine gittiğimde her şey bana çok büyük gelmişti ve korkmuştum. Ama koruyucu ailemin sevgisi benim korkularımdan daha büyüktü. 23 yıl geçmiş. Çok şey sığdırdık bu 23 yıla...

Hiçbir şey kolay olamadı ne onlar için ne de benim için, ama sevgiyle, güvenle her şeyin üstesinden geldik. Benim en büyük şansım koruyucu ailemin benimle birlikte kardeşlerimin, annemin, babamın da varlıklarını kabullenmesiydi. Sadece benim koruyucu ailem olmaları yanı sıra onlara karşı da her zaman korumacı ve destekleyici tutum sergilediler.

Aileden ayrılmanın eksikliğini değil de iki aileye sahip olmanın güzelliğini anlatmaya çalıştılar. Şimdi iki aileye sahip olduğum için mutluyum.

Üniversite eğitimimi tamamladıktan sonra Öğretmen olarak Kocaeli Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğüne atandım. Atandığımda kimse benim koruyucu aile yanında büyüdüğümü bilmiyordu. Artık ne denir bilmiyorum kısmet mi kader mi bir şekilde Koruyucu Aile Biriminde görevlendirildim. Benim çocukluğum gibi bir sürü çocuğun hayatına dokunabilme imkânı geçti elime. 8,5 yıldır da Kocaeli ilinde Koruyucu Aile Biriminde görev yapmaktayım.

Ben 9 yaşındayken dokunuldu hayatıma, aradan 23 yıl geçti ve artık 32 yaşındayım. Mutluyum. 9 yaşındaki umutsuzluğumun içinden çıkarıldığım için mutluyum, dünyanın en güzel ailesine sahip olduğum için mutluyum, şimdi bir öğretmen olarak başka çocukların kalplerine, hayatlarına dokunabildiğim için mutluyum, ürkek bakışların, titrek bedenlerin, küçük yüreklerin bir umudu olduğum için mutluyum...

MEHMET YILMAZ

Yönetim ve Bilişim Sistemleri

25 yaşımdayım, 9 yaşından bu yana koruyucu ailem ile yaşıyorum. Liseden Bilgisayar Programcılığından mezun oldum ve sonrasında da yine Lisans alanım Yönetim ve Bilişim Sistemleri oldu. 2021 yılı aralık ayında devlet memuru olarak Sinop'ta göreve başladım. Bana göre her gencin örnek alacağı onu destekleyeceği bir anne babası olmalı. Koruyucu ailem her zaman yanımda oldular. Bugün Üniversite mezunu olabilmişsem annemin bir öğretmen gibi benim hep yanımda olması sayesinde olmuştur. Her çocuğun aile yanında büyüme şansı olabilseydi keşke...Kurumdaki çocukların aile yanında yetişmeleri için, koruyucu aile dernekleri çalışmaya devam ediyorlar. Bizler hem koruyucu ailelerden yetişen gençler hem de kurum bakımında yetişen gençler olarak güçlü olmalıyız. Bizlere şans verildiğinde başarabileceğimizi, topluma katkı sağlayabileceğimizi söylemek istiyoruz tüm topluma...

Ayrıca rol model olarak da örnek olmalı ve kardeşlerimize destek vermeliyiz.

İREM ÖZER

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Öğretmeni

15 yıl koruyucu ailemle birlikte yaşadım. Geçen yıl Rehber öğretmen olarak atandım ve içimde tarif edilemez bir duygu yoğunluğu oldu. Senelerce çocuk olmanın verdiği bir hisle devamlı sevgi gören tarafta gibi olsam da aslında sevmeyi, değer vermeyi, önemsemeyi de bir o kadar iyi öğrenmişim. Tabi tüm bunlar neredeyse ailem sayesinde oldu. Hayatımın ilk 7-8 senesinde görmediğim tüm değeri geri kalan senelerinde paylaştırılmış şekilde yaşadım. Bir çocuğun hayatında daima var olması gereken 2 temel şey var bunu gördüm. Sevgi dolu bir aile ve değerler çerçevesinde büyümesi. Küçük olmaya, çocuk olmaya öyle alışmışım ki ailem sorunlarımı görsün fark etsin beni sevsin, önemsesin. Şimdi öğretmen olunca o çocukların yaşadığı sıkıntılar, yüzlerine vuran mahzun ifade, ailelerinde yaşanan sorunlar aslında ayan beyan ortadaymış.

Şimdi onları anlamanın verdiği tarifsiz mutluluk, yaralarını sarmaya çalışmanın verdiği tüm bu hissiyat beni derinden etkiliyor. Sevgi göstermenin, sarılmanın önemi çocukta meyvelerini daha iyi gösteriyor. Son bir şeyi atlamak istemem.

Benim çevremdeki herkes şunu bilir sarılmak benim en sevdiğim, en sıcak bulduğum, bir insanı tanımanın en kısa yoludur. Lütfen bir çocuğa da, bir yetişkine de sarılırken sımsıkı ve içten olun çünkü karşınızdaki hisseder samimi olup olmadığınızı.

KALBİMİZ HEP DOĞRUYU SÖYLER....

ŞEYMANUR DANIŞMAN

İngiliz Dili Ve Edebiyatı

Merhaba, ben Şeyma, 24 yaşındayım. Doğuş Üniversitesi yarı burslu olarak İngiliz Dili ve Edebiyatı mezunuyum. Haliç Üniversitesi Tiyatro Yüksek lisans öğrencisiyim. 18 senedir koruyucu ailemle beraber yaşıyorum. Annemle 7 yaşında bir araya geldik. Bu hayatımın dönüm noktasıydı. Kader Güler annem. Adı gibi gülümsemesiyle kaderimizi birleştirdi. Bu süre boyunca anne-kız bütün zorluklara göğüs gererek birlikte büyüdük. Birbirimizden çok şey öğrendik. Koruyucu annemin bana neler kattığından bahsedeyim. Sevginin ne olduğunu, aile ortamının sıcaklığını, fedakarlığı ondan öğrendim. Annem rol modelimdi. O tek başına kendi ayaklarının üzerinde durabilen bir kadın ve bunu bana da öğretti. Koruyucu annem ile aramızda güçlü bir bağ var. İkimizde uzun yıllar psikolojik destek aldık. Ben bazı şeyleri hala atlatmakta zorlansam da annem her zaman yanımda ve bana çok büyük güç oluyor. Bu yüzden kendimi çok şanslı hissediyorum. Her zaman tüm çocukların benim gibi bir aile yanında yaşamasını hayal ederdim. Yurtta kaldığım dönemdeki arkadaşlarımın ve farklı yurtlarda yaşayan çocukların bir aile edinmesini çok istemiştim. "İstanbul Koruyucu Aile Derneği" sayesinde "El Ele Federasyonu"yla tanıştım. Ben de bir çocuğun hayatına dokunmak istiyorum. Çocukların aile sıcaklığını tadabilmesi, sosyal ilişkilerini güçlendirebilmesi, onların da benim kurumda geçirdiğim süre zarfında yaşadığım zorluğu yaşamamasını çok istiyorum. En büyük hayalim ise meslek sahibi olduktan sonra bir çocuğun hayatına dokunmak. Sizler de yuvadaki çocukların geleceklerini aydınlatmak isterseniz, onlara bir aile ortamı kurmak isterseniz annemin yaptığı gibi yapın ve cesaretli olup bir çocuğumuzun elinden tutun. El Ele Federasyonu'da bunu amaçlamaktadır. Onlarla bir arada olduğum için çok şanslı ve mutluyum.

CEMİLE TAŞ

Devlet Memuru

EL ELE OLUNCA

Yürürsek her daim el ele, Güzel bir dünya bırakırız gençlere,
Koşarız hep birlikte, Mutlu güzel günlere,
Seven kalpler verirse el ele, Değer bizim gibi güzel yürekli gençlere.
Hayallerde sevgiler, umut ettik bekledik, Gölgenizde dinlendik, kalbinizde yeşerdik.
Her bahar büyüdük, kök saldık toprağa, Ama, elinize tutunduk. Kurumadık asla.
Siz sevdiniz, biz yeşerdik, Korudunuz incitmeden, Umudumuz oldunuz,
İyikiler yetmez kelimeler tükenmez Emekleriniz ödenmez. Değer ise biçilemez
Karanlık yolumuza, ışık, Parlayan gözlerimize umut, Seven kalplerimize, ümit oldunuz.
Kalbinizde doğup, kalbinizde yaşattığınız için,
Sonsuza denk "EL ELE" olacağız. Ve size hep, minnettar kalacağız.
En güzel yarınlar için verilmiş sözler ve tutulmuş Eller var....

GAMZE SÖNMEZ

İnsan Kaynakları Uzmanı

Herkesin bir hikayesi vardır elbet seçtiğimiz ya da seçemediğimiz yollardan oluşan. Ben babasını üç yaşında kaybeden iki abisi olan, annesi ikinci evliliğini yapan bir kız çocuğu ayrıca iki ablası, bir küçük kız kardeşi, bir abisi, her zaman yanında olan anne ve babaya sahip kendi ayakları üzerinde duran bir genç kadınım. Bizim hikayemiz içimin yalnızlıktan, bedenimin ise soğuktan üşüdüğü bir kış günü başlamıştı. Tane tane yağan kar kesiştirmişti yolumuzu. Gökyüzünden üç kar tanesi düşmüş, biri annemin biri babamın biri de benim başıma misali.

Yurda henüz yeni gelmiştim. 6-7 yaşındaki bi çocuk için adapte olmak oldukça zordu. Doğru birçok çocuk vardı yaşıtımız, öteki hissetmeyecektik belki ama kim koruyacaktı bizi. Hadi görevliler korudu diyelim içimizi kim ısıtacaktı? Nasıl bir duygu olduğunu bilmediğimiz anne şefkatini kimde arayacaktık?

Bir çocuk bilmediği bir duyguyu nasıl ister, nasıl bu kadar hissedebilirdi içinde öylesine bir boşluğu? İşte böyle sorular silsilesi ile boğuşurken içimde bir gün müdürün odasına çağrıldım. Az çok ya hatırlıyorum ya hatırlamıyorum.

Sadece bir soruyu anımsıyorum çok net. Bu aile ile yaşamak ister misin? Müdürün bana yönelttiği bir soruydu bu ancak idrak etmem zaman almıştı istemeden. O yaşlarda seçim yapmak, yapmamak gibi durumları çok beceremiyor insan. Ne olacak, başına ne gelecek, her şey daha mı iyi olacak bilemiyorsun.

Zaten 1-0 geride başlamış gibi hissettiriyor annenden uzak olmak. Seni istememiş olmasını kabullenemiyorsun içten içe. Büyüdükçe değişiyor tabi düşünceler. Ama o an için geçerli olan duygu durumum o şekildeydi. Sorunun ardından duraksayıp kısık bir sesle " olur" diyebildim. Sonra ertesi gün okul çıkışı hazır olmam söylendi ve yurt odasına döndüm. Şu an kim olduğunu anımsayamadığım bir akrabam vardı yuvada.

Ona olanları anlattığımda " öyle olur hep sonra da gelip almaktan vazgeçerler" demişti. Yaşadığım hayal kırıklığını tarif bile edemem. Ama olsun hayatımdaki o kadar olumsuzluktan sonra tekrar olumsuz şeyleri çağırmayacaktım düşüncelerime. Hem beş dakikalığına hayalini kurmak bile güzeldi. Bisikletim, odam, oyuncaklarım daha da önemlisi beni seven bir ailem olacaktı tıpkı diğer çocuklar gibi.

En masum duygularla en doğal hakkını isteyen bir kız çocuğuna içinizin titrediğini duyar gibiyim. Titremesin çünkü sonra her şey yolunda gitti. Ertesi gün okuldan geldiğimde kalbim yerinden çıkacaktı. " O" gelmişti, annem. Beni almaya gelmişti hafta sonu için. Sonra tuttu minik ellerimi. Annem de minyon minik bir kadındır ama elleri dev gibi gelmişti bana o zaman. Güvende hissetmiştim kendimi. Sonra eve geldik. Odam vardı ve bir sürü oyuncağım...Tıpkı diğer çocuklar gibi olmuştum.

Göz açıp kapayıncaya kadar geçmişti iki gün. O kadar zordu ki dönmek. Gözlerimden yaşlar süzülmeye çoktan başlamıştı bile. Annem de benimle birlikte ağlıyor ertesi gün gelip beni alacağını söylüyordu. Bir tarafım bütün kalbimle ona inanmak isterken akrabamın söylediği söz buna engel oluyordu.

Etraf pamuk tarlası gibiydi bembeyaz. Bulunduğumuz bölge yüksekti. Kardan dolayı arabanın kayması durumu güçleştiriyordu ama gitmek zorundaydım. Arabaya zincir takarak ağır ağır, zorlanarak indik merkeze.

Yuvaya gittim. Gece zor geçmişti. Aklımdaki en büyük soruydu. "Acaba". Gerçekten gelecek miydi? Düşüncelerle uyuyakaldım. Bir heyecanla uyandım. Gelmişti. Belgeleri imzalayacaktı. Sonra kurtulacaktım yuvadan.

Öyle de oldu. Kurtuldum. Sonra eve gittik. Uzun yıllar yuvanın oradaki yoldan gitmedik merkeze hep yolu uzattık. Oradan geçecek olsak hep saklanırdım arabada. Ya da ne zaman balık yemi kokusu alsam hep yuva gelir aklıma.

Yuvaya giden yolun üzerinde balık yemi fabrikası vardı ve arabanın içi hep balık yemi kokusuyla dolardı o nedenle. Ailem bunun farkına varınca yolu değiştirdik uzun yıllar. Sonra da taşındık zaten. Bahçede ateş yakıp yuvadan gelen bütün eşyalarımı yakmıştım, içimdeki öfkenin sebebini bilmemekle birlikte asla sönmüyordu. Size anne diye bahsediyorum ama anne demezdim ilk zamanlar. Tereddüt edip sormuştum ben size ne diyeceğim diye. Beklediğim cevap gelince içime su serpilmişti. " Ne istersen, nasıl istersen." Anne diyebilecektim o halde. "Anne " dedim.

Hep de öyle kaldı. 9 yaşında Darüşşafaka sınavlarına girdim ve kazandım. Hisseder gibiydim. Annem benim için, eğitimim için istiyordu kazanmamı ancak henüz çok küçüktüm ve kıyamıyordu. Gözü yaşlı geldi bir gün "kazanmışsın" dedi. Sarılıp ağladık çok zor oldu ayrılmamız.

Anne evladından nasıl ayrı kalır ki? Annem ben biraz alışana kadar her ay iller arası mekik dokudu diyebiliriz. Sonra mezun oldum Darüşşafaka'dan, İstanbul üniversitesinde okumaya başladım. Şimdi 22 yaşındayım. Zorluklar, ayrılıklar daha çok güçlendirmiş bizi ve bütün bunları çekmemizin bir sebebi varmış her şeye rağmen değdi diyebiliyoruz. Acısıyla tatlısıyla 15 yıl geçirdik birlikte. Zaman zaman sürtüşmeler elbette oldu her ailede olduğu gibi.

Ancak hiçbir zaman ne anne ne de baba eksikliği hissetmedim. Hala koruyucu ailemle birlikte yaşıyorum. Tabi zaman zaman biyolojik ailemle de görüşüyorum ancak İstanbul'da üniversite okuduğumdan dolayı koruyucu ailemde de biyolojik ailemle de ancak tatillerde görüşme fırsatım oluyor. Yaşadığım olumsuzluklar kadar olumlu şeyler de oldu. Zorluklar güçlendirdi, üzüntüler olgunlaştırdı. Artık büyüdüm diyebiliyorum. Annesinin küçük kızı artık büyüdü.

GAMZE SÖNMEZ

EYLEM KABAK

MEB Memur

Hikâyemi anlatmaya güzel geçen çocukluğumdan bahsederek başlamak isterdim, ama öyle yapamıyorum... Umutsuzluğa kapılmayın, çünkü şu an çok mutlu, umutlu ve sağlıklıyım. Ben Eylem, çok zor bir çocukluğun üzerine bir de çok zor bir ergenlik dönemi yaşamış bir gencim. Neyse ki Bizim Çocuklar Gençlik Akademisi gönüllüleri ve Neşe Abla gibi bana kendimi güvende hissettirecek insanlarla yolumuz kesişti. Onların varlığı sayesinde düştüğüm her an geri kalktım... Öylesine güvende hissediyorum ki kendimi, duygularımı ve ne kadar şanslı olduğumu tarif edemiyorum. Altı yaşımda tanıştığım bu insanlar o günden bugüne hep yanımdaydılar. Şimdi onların rehberliği sayesinde Ankara'da Milli Eğitim'de devlet memuru olarak çalışıyorum... Sizi çok seviyorum ve her zaman sizin için dua ediyorum. Elimden şimdilik teşekkür etmek geldiği için de şimdilik yanımda olan herkese teşekkür ediyorum.

DİLAN DEMİRBAŞ

Çocuk Koruma ve Bakım Hizmetleri

İnsanın kendi anne ve babası elinden tutmayınca her şey zor geliyor. Çocuk aklınızla başka biri gelsin, sizin elinizden tutsun, size güvensin ve sizi kaldırıp bir şeyleri başarabileceğinize inansın istiyorsunuz...Kalbime, çocukluğuma, hayatıma uzanan bir el olduğunuz için, bana güvenip her konuda desteklediğiniz için sonsuz teşekkür ederim. Ne yaparsam yapayım hakkınızı ödeyemem belki, ama sizi gururlandırmak için elimden gelenin en iyisini yaparım. İlerleyen zamanlarda başarılarımı gördükçe, "Yüreğine dokunabildiğimiz çocuğumuz güzel yerlerde," dersiniz belki kim bilir...İyi ki varsınız... Yüreğine dokunduğunuz kızınız şu an üniversite öğrencisi ve devlet memuru olarak hayatına devam ediyor. Aslında ben bir derneğin desteğini değil, kocaman bir ailenin desteğini aldım. Sırtımı korkmadan yaslayabildim arkama, çünkü orada güvenebileceğim, düşmeme müsaade etmeyecek çok fazla el var biliyorum. Sırtım yere gelmesin, ayaklarım yere sağlam bassın, başımı dik tutayım diye içtenlikle bana rehberlik edecek güzel yürekler var. Doğum günümde, evliliğimde, mezuniyetimde yalnız olmak istemezdim. Herkes gibi yanımda annem de olsun isterdim. Olmadı. Ama beni hiç yalnız bırakmayan birden çok annem, ablam oldu. Ne zaman ihtiyacım olsa elinizi bana uzatmaktan hiç çekinmediniz. Yüreğimi acıtmadan umudum oldunuz. Her durumda bana eşlik ettiniz, bana inandınız. Rehberlik edip yolumu açtınız. Sayenizde hayal kurabildim; yalnız olmadığımı hissettim, gücümü fark ettim...İyi ki varsınız minik kalplerin umudu. Çocukluğumun karanlığından beni çıkardığınız ve yüreğimdeki yalnızlığın ve umutsuzluğun yerine aile olmanın güzelliğini ve umudu koyduğunuz için teşekkür ederim.

Her çocuğun kusursuz olduğunu söylemiştim. Her insanın içindeki çocuk kusursuzdur. Çünkü içimizdeki çocuk "değişme ve gelişme kapasitesi" anlamına gelir.

ÇOCUK ÖZÜMÜZDEKİ MÜKEMMELİĞİN KENDİSİDİR.

Nihan KAYA

Bizden Sesler

El Ele

ONLAR...

www.elelefederasyonu.org.tr

Onlar, Kız ve erkektiler,
Küçük mahzun ve ürkek,
Mavi-yeşil kara gözlerinde,
İncecik boyunlarına ve
Bedenlerine yakışmayan bir yalnızlık yüklüydüler,
Karşılaştık, bir sabah ya da bir öğle vakti...
Merhaba dedik onlara, Merhaba...
Biz bir oda verdik.
Onlar birer dünya sundu...
Biz bir tabak yemek koyduk.
Onlar toprağın bereketini taşıdı sofralarımıza...
Biz bir kere kokladık,
Onlar baharın tüm kokularını saçtı evlerimize...
Biz ellerini tuttuk, onlar yaşamı armağan etti bizlere...
Kimimizin göz pınarında bir damla yaş,
Kimimizin yüreğinde kıpırdayan bir sızı,
Uzattığımız eli tutan her çocuk,
Avuçlarımızı güneşin sıcaklığını bıraktı.
Artık öyle sıcak ki avuçlarımız,
Başka ellere ulaşmak gerek,
Yakmadan ısıtan bu sevgiden,
İnsan olan herkese bir tutam sunmak gerek...

TURGAY SEHİL

"EL ELE" Federasyonu-Delege

ÇOCUKLARDAN BAŞKA HER ŞEY BİZİ ÖLÜMLÜ KILAR

Eğer benim gibi şanslı insanlardan biriyseniz, yani herhangi bir sebeple biyolojik ebeveynlerinden yoksun kalmış bir çocukla oldukça uzun zaman geçirebilme şansına sahip olmuşsanız, buradaki bütün iddiaların bilimsel kanıtlarını elde etme, bütün verileri deneyimleme şansına da sahip olmuşsunuz demektir. İnsanlar üzerinde, özellikle çocuklar üzerinde geleceklerini etkileyebilecek deneylerin yapılamayacağı dünyamızda insan varlığına etkileşimsel çerçeveden bakarak hayatı yeniden tanımlayabilecek bir düşünce yapısına ulaşmışsınız demektir. Bizleri; ister biyolojik, ister koruyucu, isterse evlat edinerek etkileştiğiniz çocuklarımızın hayata bağladığını öğrenirsiniz. Yani çocuklardan başka her şeyin bizi ölümlü kıldığını öğrenmiş olursunuz.

Ebeveynlerimizden edindiğimiz genetik materyalin kişiliklerimizi belirleyen yegane unsur olduğunu sanırız. Oysa kişiliklerimiz ebeveynlerimiz başta olmak üzere çevremizdeki insanlarla meydana getirdiğimiz etkileşimlerle, yani davranışlarımızın başkalarıyla etkileşimi sonucu şekillenir. Adı üzerinde, bir davranış sergilenir veya ortaya koyulur. Yani, bir davranışı ortaya koyabilmemiz için bir alıcısı, etkileneni olmak durumundadır. Bu neden-sonuç ilişkisinin karşılığı olarak, daha doğrusu bu neden-sonuç ilişkisine bağlı olarak zihnimizde duygu ve düşüncelerimiz gelişir. Olaylar karşısında farklı davranışlar sergilememiz, farklı deneyimler yaşamamız, farklı ilişkilerin şekillenmesi nedeniyledir. Tek yumurta ikizlerinin bile farklı karakterde olması veya aynı ebeveynlerin genetik materyalinden oluşan kardeşler arasında bile derin kişilik ayrışmaları bu nedenledir.

Kişiliklerimizin, yani davranışlarımızı sergilememize neden olan duygu ve düşüncelerimizin zihinsel (nörofizyolojik) temeli hayatımızın ilk yıllarında oluşur. Bu nedenle çocukluk çağlarında ebeveynlerimizle kurduğumuz etkileşim, kişiliğimizin gelişmesindeki en önemli dönemi oluşturur. Bu dönem öyle önemlidir ki hayatın ilk yıllarında ebeveynlerinden yoksun kalan bebekler ağlamak ya da gülmek gibi temel davranışlarını dahi sergileyemezler. Ebeveynlerinden uzun süre ayrı kalan bebekler üzerine yapılan bütün araştırmalar ebeveyn yoksunluğunun devam etmesi durumunda bebeklerin duygu ve düşünceleri meydana getiren beyindeki sinir yollarının gelişemediğini göstermektedir. Aynı araştırmalar bebeklerin sadece fiziksel ihtiyaçlarının (günlük bakımları) karşılanmasının hayatta kalmaları için yeterli olmadığını, ebeveynlerinden yoksun kalan bebeklerin büyük bir çoğunluğunun hayati tehlikeyle karşılaştıkları uyarısını dahi yapmaktadır.

Bu uyarılar davranışlarımızı sergilememize neden olan duygu ve düşüncelerimizin gelişiminde ebeveynlerin ne denli etkili olduğunu açıklıkla göstermektedir. Ebeveynlerimizle olan etkileşimlerimiz diğer bütün canlılardan farklı olarak bizleri hayatta tutar. Oysa insan ve memeliler dışındaki birçok canlının yavruları ebeveynleri olmadan da kendi başlarına hayatta kalabilecek özelliktedir. İlk başta çelişkili olarak görünse de sinir sistemleri gelişmiş canlıların yavruları diğerlerine oranla daha fazla ve daha uzun ebeveyn bakımına ihtiyaç duyarlar. Bu durum biyolojik evrimden türeyen bilişsel evrimin sonucu

olarak karşımıza çıkar ve bu süreç bugün sahip olduğumuz her şeyin (şehirler, evler, ulaşım, iletişim ve bilişim araçları) nedenini oluşturur. Mesela deniz kaplumbağası yavrusu yumurtasından çıkar çıkmaz aslında yüzgeç olarak kullandığı bacaklarıyla denizin yolunu tutabilecek adımları atabildiğinden yalnız başına hayatta kalabilir. Mesela kuş yavrusu yumurtadan çıkar çıkmaz uçmak için ihtiyaç duyduğu tüylere sahip olamadığından kanatlara sahip olana kadar ebeveynleri tarafından beslenmesi gerekir. İnsan yavrusu ise diğer bütün canlılardan farklı olarak sadece aklını kullanarak hayatta kalabileceğinden sinir sistemi tam olarak gelişene kadar uzun bir süre ebeveynlerinin bakımına ihtiyaç duyar.

İnsanın gerçekten de onu soğuklardan koruyan ne bir postu ne de avlanabileceği pençesi veya dişleri bulunur. Ne gece görüş avantajı sağlayan gözleri, ne de avının izini sürebileceği hassas bir burnu veya kulakları bulunur. İnsan, gelişmiş sinir sistemi nedeniyle sadece başka insanlarla, çevresiyle ilişki kurarak hayatta kalır. Sinir sisteminin gelişmişliği oranında (aile ve okul eğitimi) diğer bireylerle olan ilişkilerini, yani toplumunu geliştirir. Geliştirebildiği toplumu sayesinde doğada hayatta kalabilmenin ötesine geçerek bütün gezegeni yönetebilir duruma gelebilir. Bütün bunlardan anlaşıldığı üzere yeteneklerimizin, başarılarımızın, farklıklarımızın, kişiliklerimizin gerçek nedeni ebeveynlerimizden edindiğimizin DNA'dan, yani genetik etkileşimlerden değil onlarla oluşturduğumuz dilsel etkileşimlerden kaynaklanır.

Hepimiz dürtü, duygu ve düşünce olarak adlandırdığımız sinir sisteminin temel üç unsurunu üretebilecek bir nörobiyolojik donanımla dünyaya geliriz. Bu donanım her insanda aynıdır (%99,9 oranında benzerlik içerir) ve diğer türlerden ayrışarak insan olarak davranış ortaya koymamızı sağlar. Davranış ortaya koymamıza neden olan dürtülerimizin ve duygularımızın bir bölümü bu donanımdan (Bilgisayar dilinde ROM: Read Only Memories- Salt Okunu Bellek olarak adlandırılır) kaynak alırken düşüncelerimizin tamamı ve duygularımızın büyük bir bölümü de başka insanlarla olan etkileşimlerimiz üzerinden zihnimizde gerçekleşen yazılımdan (RAM: Random Access Memory- Rastgele Erişimli Bellek) kaynak alır. Yeteneklerimizi, başarılarımızı, kişiliklerimizi, özetle birbirimizden farklıklarımızı sonradan edindiğimiz bu çevresel, ikincil belleğimiz oluşturur.

Bütün bu verilerin ışığında, herhangi bir nedenle ebeveynlerinden yoksun kalmış bir çocuğun koruyucu ebeveyni olmakla veya onu evlat edinmekle ona sadece ebeveynlik etmiş olmayız. Bunun çok ötesinde, onunla etkileştiğimiz süre oranında onun yeteneklerinin, başarılarının, kişiliğinin, diğer bireylerden farklılığının mimarı oluruz. Biyolojik ebeveyni olduğumuz bir çocuğa söz konusu bu mimarlıkta sağlayabileceğimiz katkı ile herhangi bir çocuğun sorumluluğunu alarak sağlayabileceğimiz katkı arasındaki farklılığı , onlarla geçireceğimiz zaman belirlemektedir.

Eğer benim gibi şanslı insanlardan biriyseniz, yani herhangi bir sebeple biyolojik ebeveynlerinden yoksun kalmış bir çocukla oldukça uzun zaman geçirebilme şansına sahip olmuşsanız, buradaki bütün iddiaların bilimsel kanıtlarını elde etme, bütün verileri deneyimleme şansına da sahip olmuşsunuz demektir. İnsanlar üzerinde, özellikle çocuklar üzerinde geleceklerini etkileyebilecek deneylerin yapılamayacağı dünyamızda insan varlığına etkileşimsel çerçeveden bakarak hayatı yeniden tanımlayabilecek bir düşünce yapısına ulaşmışsınız demektir. Bizleri; ister biyolojik, ister koruyucu, isterse evlat edinerek etkileştiğiniz çocuklarımızın hayata bağladığını öğrenirsiniz. Yani çocuklardan başka her şeyin bizi ölümlü kıldığını öğrenmiş olursunuz.

SİMAY BÜLBÜL SARIPINAR

Kırmızı Çocuklar Derneği YK Başkanı

Yedi yıl önce babamın yasını değerli bir şeye dönüştürmek için adım attığım yolda hayatımın en güzel hediyelerinden oğlum ile tanıştım. Bir mucize, bir aşk, bir sevgi seli hikayesi doğdu. Bana kan bağının değil can bağının önemini öğreten, hayata bakışımı değiştiren, aile olmanın anlamını bir kere daha hissettiren oğlum bana hayat ilhamı oldu. Ve biranda kalbiyolojik, biyolojik kocaman bir ailem oldu.

Yıllar içinde bu adım attığım dünyada daha çok sevgi paylaşabilmek için Kırmızı çocuklar derneği ni kurduk. Bu süreçte tanıdığım, gözlerinin içine baktığım yüzlerce çocuk için BİR şeyler yapabilmek benim hayat değerimdi artık. Koruyucu aileliği anlatmak, farkındalığı geliştirmek, yuvalardaki çocuklarımıza destek olabilmek için kardeş derneklerimizle yoldaş olduk. Hedefimiz amacımız BİR. Her çocuk sevgi dolu bir ailede yaşama hakkına sahiptir ve artı BİR çocuk dünyayı değiştirebilir. Bu yüzden BİR olalım dedik ve "EL ELE" verdik. Tüm bu misyona gönül veren dernekler "EL ELE" federasyonu' nda buluştu. Ve artık sesimiz daha yüksek, sevgimiz daha güçlü, hedeflerimiz daha büyük. Kalbinden doğuran tüm annelere sevgiyle.

Çocuklar İçin...

EL ELE FEDERASYONU

BİLİYOR MUSUNUZ?

ALLİCE MİLLER 1994de duygusal temastan mahrum edilen bebeklerin ölmesiyle sonuçlanan deneylerin benzerlerini yapan RENE SPİTS'den örnek verir. Avustralyalı-Amerikalı bilim insanı Spitz'in en ünlüsü 1952 de bir hastanede gerçekleşmiş, hastanede yatan bebekler aşırı hijyen koşullar da tutulmalarına rağmen duygusal ihmal nedeni ile ölürler. Annelerinden 5/6 ay ayrı kalan bebekler oturamaz, ayağa kalkamaz yürüyemez, konuşamaz, hareket edemez.Kısacası ciddi gelişim bozuklukları gösterir. Bu tür duygusal yoksunlukların sonucu çok şiddetli ve maalesef kalıcı olur.

NİHAN KAYA

ŞEFİKA YILDIZ

"EL ELE" Federasyonu-Delege

Merhaba,

Yaşadığımız coğrafyada çocuğa değer verdiğimiz algısıyla yaşıyoruz. Peki gerçekten değerli mi çocuklarımız?

21.yüzyıl başlarında dahi çocuklar için kurguladığımız tüm sistemlerde çocuk özne olmayı başaramadı. Hala çocuk işçiliğinden bahsediyor, eğitim dışı kalan çocuklarımıza ne olduğunu bilmiyoruz. İstatistiklere geçen rakamlar korkunç.

Çocuk Hakları Sözleşmesini imzaladığımız tarihte çocuk olanların bugün çocukları var. Çocuk Haklarından habersiz. Onları hakları konusunda bilgilendirmek, çocukluğa dair önyargı ve kalıplardan uzak, yeni bir yaşam anlayışı yaratmak mümkün.

60 Yaşını aşkın biri olarak çocukluğu, bu sürecin önemini kavramaya çalışıyorum hala...

Bedenimden ve kalbimden doğan her çocuğum bana çok değerli yaşam yoldaşı oldu. Her birinden ayrı ayrı çok güzel şeyler öğrendim, öğrenmeye devam ediyorum.

20 yıl önce ergenliğini yaşayan kızımla, şimdi 15 yaşında olan kızımın ihtiyaçları ve farkındalık düzeyleri çok bambaşka.

Benim de öyle...

Çocukluk alanında çalışan ve pek çok kitabı bulunan Nihan Kaya "yetişkinlerin gerçek kişilikleri ebeveyn olunca ortaya çıkar" diyor.

Gerçek kişiliklerimize kavuşmak için bir çocuğun eğitiminden geçmeye, onun bizi yenilemesine ihtiyacımız var gibi görünüyor.

Koruyucu annesi olduğum kızım tam da bu sıralarda işbaşı yapacak. Evini tuttu düzenini kurdu. Herşeyi kendi başına halletme çabası ilk başlarda kırılır gibi olmama sebep olunca düşündüm. Aslında tam da benim yıllardır olmasını istediğim gibi olmuş, kendi ayakları üzerinde durabilen, biraz maddi destekle yaşamı gülümseyerek karşılayan genç bir kadına dönüşmüştü. Artık benim ellerini tuttuğum o küçük kız değil, benim en iyi arkadaşlarımdan biri ve yol arkadaşım olmuştu.

Yetişkinler olarak, çocukluk sürecinin önemini kavramaz, çocukları, hakları olan, saygı duyacağımız bireyler olarak görmez, koşulsuz bir sevgi ile kucaklayıp, değerli olduklarını hissettiremezsek, sağlıklı bir toplumdan ve aydınlık yarınlardan bahsedemeyiz.

Sevgilerimle...

www.elelefederasyonu.org.tr

Çocuklar İçin...

EL ELE FEDERASYONU

NİHAL ÜSTÜNDENİZ

"EL ELE" Federasyonu-Delege

6 yıl önce biyolojik çocuklarımız dışında bir çocuk ile daha hayatlarımızı birleştirme isteğiyle çıktığımız bu yolda, zamanla, sadece ailesi olduklarımıza değil her çocuğa karşı aynı derecede mesuliyet hissetmeye başladım.

Kan bağı aramaksızın, çocuklar hepimizindi. Ailece eşsiz bir deneyimin parçası olduk, çok şey öğrendik ve öğrenmeye devam ediyoruz. İstanbul Koruyucu Aile Derneği ve ardından bizler için çok değerli olan El Ele Federasyonu ile aynı hedefte, gerçek anlamda da el ele olabilmek, içimi huzurla dolduruyor. Görüyorum ki federasyon delegeleri, her biri, içindeki çocuk ruhunu kaybetmeden, kalbinde, fikrinde ve davranışlarında çocuklar için çocuklarla olmayı seçmiş kişiler. Bu da insanı, aynı koruyucu ailesiyle kavuşmuş bir çocuk gibi, güvende ve geleceğe dair umutlu hissettiriyor. Hayallerle başlayan ama belli ki durmaksızın çok sıkı çalışmalarla ortaya çıkan, hepimizin federasyonu El Ele. Ve ben şu an iyi ki buradayım.

ŞAZİYE DAVRAN

Proje İletişim Sorumlusu

Her şey bir yuva ziyaretimle başladı. Minicik bedenleri ve yürekleri beni hayatın en büyük gerçekleri ile yüzleştirdi. Gözlerinde, sevgiye olan özlemlerini, güvensizliklerini görebildim. Ülkemizde korunmaya ihtiyacı olan çocuk sayısının her geçen gün arttığı bu dünyada benim de yapabileceğim bir şeyler olmalıydı. Ve bundan 4 yıl önce Koruyucu aile olduk. Eline pamuk şeker verilmiş küçük bir kız çocuğuydum artık. Elime, evime, yüreğime mutluluk bulaşmıştı. 2 biyolojik oğullarımın kardeşlerine gösterdikleri sevgi ve ilgi beni bu yolda daha güçlü hissettirdi.

Kızımı her kucağıma aldığımda, kucağıma alamadığım onca çocuk geliyordu aklıma. Bir çocuğa kucak açma şansı tanıyan koruyucu ailelik sistemi olmasaydı, ateşlendiğinde kim başında bekleyecekti, düştüğünde kim yaralarını saracaktı, sadece annesinin kucağında sakinleşen bedenini kim sarıp sarmalayacaktı.

Kızımı kuruma almaya gittiğimde geride kalan tüm arkadaşlarının cama yapışmış, giden arkadaşlarını izleyen hallerini gördükten sonra başladı asıl hikayem. Artık kurumda kalan her çocuk içindi sorumluluğum. Denizli Koruyucu Aile Derneğinde 3 yıl süren gönüllü çalışmalarım devam ederken, projemizin onaylanmasından sonra proje iletişim sorumlusu olarak görev almamla beraber koruyucu ailelik alanındaki farkındalığımı daha da artırdı. EL ELE Federasyonu ile daha da büyüyen hayallerimiz koruma altındaki tüm çocuklara ulaşır diye umut ediyorum ve bu büyük ailenin bir parçası olmaktan mutluyum.

PETEK ÜZÜLMEZ

Proje Koordinatörü-"EL ELE" Federasyonu-Delege

"ÇOCUKLAR İÇİN EL ELE" PROJESİ

"Çocuklar İçin El ele" Projesi AB Bakanlığı Civil Society Support Programme - III (CSSP - III) Hand In Hand For Children – kapsamında yürütülmektedir. Proje Sivil Toplum Destek Programı III. dönem kapsamında desteklenen 34 yeni projeden biridir.

1 Nisan 2021 Tarihinde başlayıp ve 31 Mart 2022 tarihinde tamamlanacak olan projenin yürütücüsü, Denizli Koruyucu Aile Derneğidir. Proje kapsamında "EL ELE" Federasyonu'nun kuruluş çalışmaları tamamlanmıştır.

Paydaşlarımız

- Bizim Çocuklar Gençlik Akademisi Derneği,
- İstanbul Koruyucu Aile Derneği,
- İzmir Koruyucu Aile Derneği,
- Samsun Koruyucu Aile Derneğidir.

Projenin 2 ana hedefi vardır.

- Koruma altındaki çocuklar ve aile temelli bakım sistemlerini hak temelli ve çocuğun yararına geliştirilmesini,
- Alanda güçlü bir sivil toplum yapısı oluşturmayı ve yeni kurulan STK ların kurumsal kapasitelerini geliştirmeyi ve iş birliği yapmayı hedefler

PROJE FAALİYETLERİ

Projemiz kapsamında derneklerin kurumsal kapasitelerini güçlendirmeye odaklı 5 eğitim başlığı belirlenmiştir. Bunlar YÖNETİŞİM, KURUMSAL İLETİŞİM, SAVUNUCULUK, STRATEJİK PLANLAMA VE STK MEVZUATI OLARAK belirlenmiştir. Eğitimlerimizin 4'ü yüz yüze gerçekleştirilmiş ve sadece STK Mevzuatı başlığında çevrimiçi olarak planlanmıştır. Proje kapsamında eğitimcilerimiz alanında uzman kişilerden oluşmuştur.

Çocuklar İçin...

EL ELE FEDERASYONU

JÜLİDE KELEŞ YARIŞAN

Proje Hukuk Danışmanı

Evrensel adalet anlayışında "Refakatsiz Kalmış Çocuklar" tanımlanmış ve özel ihtiyaçlarının varlığı kabul edilmiştir. Çatışmalar sonucu, insanların yerlerinden edilmesi ya da doğal afetler nedeniyle ebeveynlerinden ve ailelerinden ayrılan çocuklar "Refakatsiz" kalmışlardır ve en korunmasız kişiler arasında yer alırlar. Hemen hemen herkes bu önermeyi, kendilerinden sorumlu bir yetişkinin olmadığı durumlarda çocukların en savunmasız durumdaki kişiler olduğunu kabul etmektedir. Her çocuğun bir aileye sahip olma hakkı bu nedenle çok önemli, aile kavramı, çocuğun yararını gözeten, bağ kurabileceği ve haklarını koruyan, sorumluluğunu kabul etmiş bir yetişkin varlığının gerekliliğini anlatıyor bize.

Ancak yine hepimiz kabul etmeliyiz ki çocukları korumakta, korunma ihtiyaçlarını tespit etmekte ve onları dinlemekte pek de başarılı bir sistem kurabilmiş değiliz. Gözlerimizi kaçıramayacağımız kadar büyük olayların, çaresizliklerin ve dünyanın sessiz kalamayacağı kadar ağır insan hakları ihlallerinin varlığında çocukları koruyamadığımızı net olarak görebiliyoruz. Manen terk edilmiş, haklarının korunması ve ihtiyaçlarının tespit edilip giderilmesi gerektiğinde hiçbir yetişkin tarafından gerçekten temsil edilmeyen, hakları gözetilmeyen yani "Temsiliyetsiz Kalmış Çocuklar" ımızın çaresizliğini ise bu netlikte göremiyoruz.

Korunma ihtiyacındaki çocukların tespiti, koruma altına alınması ve her çocuğun ihtiyaçlarını gözeterek, çocuğa özgülenmiş, yapılandırılmış ve itinalı çalışmaların yürütülmesinin sağlanması, tüm bunlar yapılırken her çocuğun sadece onun yüksek yararının düşünen, çıkar çatışması olmayan bir yetişkin tarafından sorumlulukla temsilinin sağlanabildiğini söylemek zordur.

Unicef tarafından Koruma kavramı, bir çocuğun ilgili insan hakları araçlarında ve uluslararası insancıl hukukta belirtilen tüm haklarına tam saygı duyulmasını temin etmeyi amaçlayan her tür faaliyet olarak tanımlanmakta ve üç temel eylemle çerçevesi çizilmektedir.

- Müdahale eylemleri: Belirli bir türde istismarın acil etkilerini önlemeyi, bunlara son vermeyi ve/veya bunların etkilerini hafifletmeyi amaçlayan eylemlerdir.
- İyileştirici eylemler: Rehabilitasyon, eski haline getirme ve onarma aracılığıyla saygın yaşam koşullarının düzeltilmesini amaçlayan eylemlerdir.
- Çevre inşası eylemi: Çocuğun haklarına tam saygı gösteren bir çevrenin (siyasi, hukuki, sosyal, kültürel ve ekonomik) oluşturulmasını ve/veya güçlendirilmesini amaçlayan eylemlerdir.

JÜLİDE KELEŞ YARIŞAN

Görüldüğü üzere çocukların ailelerinin bakım ve gözetiminden yoksun kaldığı durumlar ve beraberindeki ihtiyaçları çeşitli ve karmaşıktır. Hiçbir kuruluşun tek başına sorunu çözememesini de beraberinde getirir. Tüm çocukların, genel gelişimlerini destekleyen bir ortamda güvenliğe, fiziksel ve duygusal bakıma ihtiyaçları vardır.

Çocukları yalnızca kurum/kuruluşlar değil, onun yüksek yararını korumayı amaçlayan yetişkinlerin, çocuğun kendine has ihtiyaçlarını gözeterek sorunu multidisipliner anlayışla çözme konusunda yapılandıracakları bir sistem koruyabilir.

Çocuğun katılım hakkı korunmalıdır, yani çocuklar kendileri için yapılan planlardan haberdar edilmeli, yaşına ve olgunluğuna uygun şekilde görüşlerini ifade etmesine olanak sağlanmalı, ifade ettiği görüşlerine gereken önem verilmelidir. Çocuğun dinlenmesi, alınan kararlarda görüşüne başvurulması, karar vericilerden bağımsız bir yetişkin tarafından temsil edilmesi hak ihlallerinin engellenmesi için zorunludur.

Hakkında koruma kararı alınan, kurum bakımında alternatif koruma yöntemleri ile bakımları sağlanan çocuklar bir anda kendilerine yakın olan herkesi, evlerini, ailelerini, okullarını, arkadaşlarını, düzenlerinden ayrılmaktadırlar. Tüm bu süreçte çocuğun hayatında meydana gelen değişiklikler üzerinde hiç kontrolünün olmadığı bir gerçektir.

Çocukların haklarını ihlal eden, adalete erişimlerinin önündeki engeller kaldırılmalıdır. Süreçlerde idareden bağımsız bir yetişkin tarafından temsil edilmesi, idari işlemlerin gözetim ve denetimi ile hak ihlallerinin tespiti ve engellenmesi, gerektiğinde tazmin edilmesine olanak sağlanmalıdır.

Mevcut durumda çocukla ilgili verilen idari kararlara karşı çocuğu temsil etmesi ve haklarını koruması beklenen kişi yine aynı kurumda çalışan bir personel olabilmektedir. Bu durumun adalete erişim ve insan haklarının korunması konusunda ihlal yaratması gözlenebilir bir sonuçtur.

Temsiliyet, çocuğun yüksek yararına tam saygı gösterilmesinin temin edilmesi amacıyla, sorumluluğun belirgin ve mümkün olduğunca değişmeyen, bağımsız ve çocuktan tarafa bir yetişkine verilmesi durumu ile sağlanabilir. Bu yetişkinin görevi çocuğun doğru temsil edildiğinin, fikirlerinin ifade edildiğinin ve alınan kararların onun yüksek yararına olduğunun idari ve adli süreçlerde temin edilmesidir.

Çocuğun bir yetişkin tarafından temsil edildiğinden, söz hakkının korunduğundan ve bireyselliği gözetilerek bir nesne gibi oradan oraya savrulmadığından, hak ihlaline maruz kalmadığından, gerçekten korunduğundan emin olmak biz yetişkinlerin sorumluluğundadır.

ŞEBNEM DAL ÜZÜLMEZ

Psikolog

Çocuklarımızı büyütürken onların yetişkinlik dönemlerine yatırım yapmakta ve ilerde hayata tutunmuş, kendi kararlarını alabilen, güvenli – yeterli, seven-sevilen, yaşamdan doyum alan, hayatın içinde karşılaştığı zorluklarla mücadele edebilen, problemlerini çözebilen bireyler olmalarını amaçlarız. Bu amaç kapsamında çocuklarımızın gelişim dönemleri ve ihtiyaçlarını dikkate alarak onları desteklemeye geliştirmeye çalışırız.

Bir gelişim dönemi olarak çocukluk, her çocuk için bir yetersizlik durumudur ve az ya da çok her bireyi örselemektedir. Bu örseleyici dönemi sağlıklı tamamlayabilmek; doğru davranabilen ve çocuklara ihtiyaç duyduklarını sunabilen, rehberlik edebilen yetişkinlerin varlığı ile mümkün olabilmektedir. Bu durum çocuğun sağlıklı bir aile ortamında büyümesini gerektirmektedir. Sağlıklı bir aile ortamından mahrum kalan çocuğun duygusal, bedensel ve zihinsel gelişimi olumsuz etkilenmektedir. Çocuğun bir güven ortamında büyümesi ailesine bağlıdır ve çocuğa yol göstermek, kurallara uyumunu sağlamak, çocuğa gerekli davranışlar kazandırmak yetişkinin-ailenin sorumluluğundadır. Çocuk çeşitli durumlardan dolayı annesiz ya da babasız kalabilir. Çetin ve Çavuşoğlu'na göre; yoksulluk, göçler, boşanmalar, ebeveynlerden birinin ölümü ve ruhsal sorunlar gibi çeşitli nedenler sonucunda aile yapısı parçalanabilmektedir. Parçalanan aile, çocuğun bakımı ile ilgili yasal ve gelişimsel sorumluluğu tam olarak yerine getiremezse, çocuğun bakımında belirsizlikler ve yetersizlikler ortaya çıkabilir. Çocuğun bakımındaki belirsizliklerin ve yetersizliklerin varlığı, onu korunmaya muhtaç çocuk konumuna getirmektedir. Korunmaya muhtaçlık olgusu incelendiğinde; bakımı, yetiştirilmesi, korunması ve gözetilmesindeki eksiklikler nedeniyle çocuğun psikolojik, sosyal, fiziksel, ruhsal ve ahlaki yönden sağlıklı bir yetişkin olması risk altındadır. Çocuğu bu duruma düşüren nedenler, yasadaki gibi ana baba yokluğu ya da yoksulluk ile sınırlı değildir. Ailenin ihmal ve istismarı da çocuğun korunmaya muhtaç hale gelmesinde önemli bir işleve sahiptir. Böylece çocuk sağlıklı gelişmek, sağlıklı büyümek koşullarından yoksun kalmaktadır.

Sağlıklı gelişme koşullarından biri olarak söz edilen; Bağlanma (attachment) en genel anlamda iki insan arasındaki yakın duygusal ilişki sonucu oluşan bağ olarak tanımlanmaktadır. Yaşamlarının ilk yıllarında anne figürüne gerçek bir bağlanma oluşturma olanağından yoksun kalan çocuklar için sevmeyi başaramamaları önemli bir sorundur ve yaşamın her döneminde kendini gösterebilmekte ve yakın ilişki kurmakta- sürdürmekte güçlüklere neden olabilmektedir.

Bowlby, insanlarda bağlanma ilişkisinin; çevreyi keşfederken geri dönülebilecek güvenli bir liman olma, fiziksel gereksinimleri karşılama ve hayata dair bir güvenlik duygusu geliştirebilme şansı gibi üç temel işlevi olduğunu vurgulamaktadır. Bu gereksinimler yeterli düzeyde karşılanmadığı takdirde, çocukta oluşan öz benlik algısıyla bağlantılı olarak kişilik sorunları gelişebilmektedir.

Birçok araştırma bulgusu değerlendirildiğinde çocukluk çağında aileyle sağlıklı bağlanma ilişkisi yaşamaktan mahrum kalan çocukların ileride psikiyatrik rahatsızlık yaşama olasılığı sağlıklı aile ortamında büyüyen çocuklara oranla daha fazla olduğunu göstermektedir. Sağlıklı aile bir aile içinde büyüyemeyen çocuklar yakın, sıcak ve süreklilik gösteren, duyarlı bakım veren bir yetişkin ilişkisinden yoksundurlar.

Kabul görebileceği bir aile ortamından yoksun olmaları kendini değersiz hissetmelerine yol açabilmektedir. Böyle bir ortamda yetişen çocuğun kendisine ilişkin olumlu duygular geliştirmesi zor olmaktadır. İstenilen davranışları gösterdiğinde ödüllendirilmeyen ya da desteklenmeyen çocuk, onaylanan ve onaylanmayan davranışlarının ayırımını yapmada güçlük çekmektedir. Bağlanma kuramına göre, erken yaşlarda ebeveynleriyle olumsuz yaşantıları sonucu güvensiz bağlanma stili geliştiren kişiler, sadece yakın ilişkilerinde sorunlar yaşamazlar aynı zamanda stres altında işlevsel olmayan tepkileri nedeniyle psikopatolojilere de yatkınlık gösterebilirler. Bu nedenle aile ortamından mahrum kalmanın bir sonucu olarak ortaya çıkan güvensiz bağlanmanın çocuklukta ve yetişkinlikte bazı kişilik bozuklukları ve ruh sağlığı bakımından risk faktörü oluşturduğu ileri sürülmektedir.

Korunma altında olan çocuklar olumsuz yaşam deneyimleriyle dolu olan geçmişlerinin izlerini ömür boyu üzerlerinde taşımaktadırlar. İstismara maruz kalma, terk edilme, kayıp ve yas süreci yaşama, dışlanma ve ayrılma gibi travmalarla karşılaşan çocuklar geçmişleriyle ilgili karmaşık ve belirsiz içsel temsillere sahip olmaktadırlar.

Çocukluk döneminde güvene dayalı bakım hizmeti alamayan çocuklar daha sonraki yıllarda insanlara sevgi ve güven duymada zorlanmaktadırlar. Bowlby, gereksinim duyduğu her an ulaşabileceği bir bağlanma figürüne sahip bireylerin, böyle bir figürden yoksun olan bireylere oranla daha az korku ve endişe duyacaklarını belirtmiştir. Çocukluk dönemi bağlanmalarında bazı sıkıntılarla karşılaşan çocuklarsa daha karamsar ve düşmanca olma eğilimindedirler. Ayrıca bu çocuklar kendilerini başkaları tarafından sevilme konusunda yetersiz olarak değerlendirirler. Güven duygusundan yoksun çocuklar endişeli, yalnız ve ilişkilerinde başkalarına bağımlı bireyler olarak yetişme eğiliminde olmaktadırlar. Yuva ve yurtlarda kalan çocuklar hem geçmişlerinden gelen ihmal, hem de kurum bakımının yetersizlikleri nedeniyle düşük benlik saygısına sahip olmakta ve başkalarıyla güvene dayalı ilişki kurmada güçlük çekmektedirler.

Koruma altına alınan çocuklar her şeyden önce en temel haklarından -anne baba ile birlikte yaşama hakkından- yoksun kalan veya bırakılan çocuklardır. Aile yanında büyüyen çocukların gelişimi, aile yanında olmayan çocuklarla eşit olmamaktadır. Bundan dolayı kurumlarda barınmakta olan ya da bir süre kurumlarda yaşadıktan sonra aile yanına alınan çocuklarda bağlanma bozukluğuna ilişkin bulgular sıktır. Annenin veya onun yerini tutacak bir sevgi objesinin yokluğundan kaynaklanan geri dönüşü zor bir gelişim bozukluğu olarak tanımlanan bu duruma "kurum hastalığı" denilmektedir. (Bowlby, 2012a). Aile sıcaklığından yoksun bir ortamda yaşamak durumunda kalan bu çocukların ait olma ve mülkiyet duyguları yeterince gelişmemekte, kendilerinin ve başkalarının sınırlarını ayırt etmekte zorlanmaktadırlar. Travmaya uğramış ve kurumda yaşayan çocuklar, ruh sağlığı açısından daha fazla risk altındadırlar. Yapılan pek çok araştırma şu kesin gerçeği doğrular niteliktedir: Çocuğun anneden yoksun kalması ne kadar erken başlar ve ne kadar uzun sürerse, ortaya çıkacak davranış bozuklukları ve ruhsal dengesizlikler o oranda ağır olur. Bu nedenle ilk birkaç yılda, hele birinci yılda çekilen anne yoksunluğu, bütün yaşam boyu silinmeyen izler bırakır. Anneden mahrum olma, çeşitli düzeylerde davranış bozukluklarının nedenidir. Korunmaya muhtaç çocuklar alışageldikleri sosyal çevreden ve ailelerinden kendi iradeleri dışında ayrılmak zorunda kalmaktadırlar. Ayrılık kaygısı, temel bağlanma figüründen ayrılmaya bağlı olarak çocuklarda gözlenen şiddetli korku ya da anksiyete şeklinde ortaya çıkmakta ve yaşamın her döneminde olumsuz etkilerle devam etmektedir.

Tanımlanan tüm bu riskler çocuklar için bir ailenin -yetişkinin varlığının ve rehberliğinin ne kadar acil ve elzem olduğunu bir kez daha göz önüne koymaktadır.

BİLGİN KIRAY VURAL

PAU Öğretim Üyesi Dr.

KORUYUCU AİLEYE YERLEŞTİRİLME SÜRECİ

Koruyucu aile hizmeti, çeşitli nedenlerle biyolojik ailesinin yanında bakılamayan çocukların, devlet denetiminde, kısa veya uzun süreli olarak bakımlarını üstlenen aile ya da kişilerin yanında yetiştirilmeleri olarak tanımlanmaktadır.

Biyolojik ailelerinin yanında temel ihtiyaç ve gereksinimlerini karşılayamayan çocukların, sağlıklı bir gelişim gösterebilmesi ve topluma uyum sağlayabilmesi için yine bir aile ortamına ihtiyaçları vardır. Bunu en güzel karşılayacak olan bakım hizmeti ise profesyonel anlamda yapılan koruyucu aile hizmetidir. Böylece çocuklar, sıcak ve samimi bir aile ortamında olacak, gereksinimlerini giderecek, sağlıklı bir biçimde topluma uyum sağlayacak ve kendini geliştireceklerdir.

Koruyucu aile sistemi çocukların ihtiyaçlarını karşılamada çocuğa çok önemli fırsat sunmaktadır. Koruyucu aile yanında yetişen çocukların kurum bakımı altında kalan çocuklar oranla motor, duygusal, fiziksel ve sosyal gelişimleri çok daha iyidir. Bu nedenle tüm dünyada korunmaya ihtiyacı olan çocuklar için en çok tercih edilen bakım şekli koruyucu aile bakımıdır.

Hazırlık sürecinde aday koruyucu ailelerin ve koruyucu aileye yerleştirilecek çocukların konu ile ilgili çok iyi bilgilendirilmesi ve danışmanlığın yapılması gerekmektedir. Koruyucu aile hizmetlerinde inceleme ve değerlendirme aşaması, aynı zamanda çocukların ve aday koruyucu ailenin bu konuda eğitilmesi sürecini de kapsamalıdır. Bazı deneyimler, ailelere yönelik olacak eğitimlerin, katılım açısından iyi yapılandırılmış, kapsamlı ve sürekli olmasının daha yararlı olacağını göstermektedir. Bu tür eğitimler, koruyucu ailelerin kendilerini daha yeterli hissetmelerini ve çocuğu daha uygun biçimde ele almalarını sağlamaktadır.

Kurum bakımında olan çocuklara daha iyi hizmet sağlayabilmek için çocukların bu bilgilerinin kayıt altına alınması gerekir. Çocuğun koruyucu aileye veya evlat edinilen aileye geçişinde ise çocuğa ve aileye yardımcı olması açısından gereken çocuğun gelişimi ve sağlık durumunu içeren bu bilgilerin bir dosya halinde koruyucu aileye verilmesi gerekir.

Koruyucu aile bakımı altına alınan çocuğu heyecanla bekleyen aile ilk günden itibaren kafasında çocukla ilgili aileye uyum süreci ile ilgili birçok soru vardır. Çocuğun yerleşeceği gün aile için çok önemlidir. Eve yerleştirilme süreci için ailenin yaşadığı bekleme ve kavuşma anı, doğum öncesi aileye yeni katılacak bebek için duyulan kaygı ve heyecanla benzer duyguları içerir.

Anne ve baba o çocuk evine geldiği andan itibaren onun her türlü ihtiyacın karşılamak için büyük sorumluluk duyar.

Acaba neler yemekten hoşlanıyor? Sevdiği renkler neler? Severek yaptığı etkinlikler neler ya da kitap okumayı seviyor mu gibi...birçok soru vardır aklında. Ancak bu sorulardan bazıları ise daha yaşamsal bir önem taşımaktadır. Örneğin acil olarak hastaneye kaldırıldığında bilmesi gereken çocukla ilgili bilgiler neler? Herhangi bir ilaca karşı alerjisi var mı? Geçirdiği hastalıklar neler? Genetik olarak taşıdığı bir bozukluk var mı?

Koruyucu aileler bu nedenlerle aileye yeni katılan bu bireyin tüm özelliklerini; ilgi ve yeteneklerini, bilgi ve beceri, başarı ve uyumu ile ilgili bilgilerini ve daha da önemlisi sağlık durumları ve geçmiş yaşantıları ile ilgili bilgilerini bilmek ister. Koruyucu ailenin bu bilgileri bilmesi en doğal hakkıdır, ayrıca çocuğun sağlığı açısından da bilinmesi gereklidir.

Çocukların gelişiminin her yönden desteklenebilmesi için, onların tüm özelliklerinin objektif olarak değerlendirilmesi gerekir.

ÇOCUĞA YARDIM, ONUN TAMAMIYLA TANINABİLDİĞİ KOŞULLARDA GERÇEKLEŞİR.

Çocuklar İçin...

EL ELE FEDERASYONU

Biliyor musunuz?

Koruyucu Aile Modeli mahkemelerinin bakım tedbirlerinin uygulama alanlarından biridir.

25/65 yaş aralığında , fiziksel ve duygusal olarak sağlıklı, asgari düzeyde ekonomik yeterliliği olan, kadın ya da erkek, evli yada bekar, çocuklu ya da çocuksuz tüm bireyler koruyucu aile olmak için başvuru yapabilir.

ilk başvuruların tamamlanmasının ardından yapılan detaylı incelemelerle kişilerin/ ailenin ebeveyn olarak yeterlilikleri ve fiziksel koşulları değerlendirilir. Uygun bulunması halinde tercih edilen yaş ve cinsiyette bir çocukla buluşma sağlanır. Yapılan uyum çalışmalarının ardından çocuk valilik onayı ile koruyucu ailesi ile birlikte yaşamaya başlar. Çocuğun koruyucu aileye yerleşmesinden sonra periyodik süreçlerde biyolojik ailesi ile kurum denetiminde görüşmeleri sağlanır. Biyolojik ailenin yeniden çocuğuna bakabilir duruma gelmesi halinde çocuk biyolojik aileye geri döndürülür. Çocuğun velayeti biyolojik ailededir.

PROJE AÇILIŞ TOPLANTISI

Projemizin açılışı 11.08.2021tarihinde Denizli North Point Otel de gerçekleştirildi. Proje tanıtımının ardından paydaş dernek başkanlarımız konuşmalarını yaptılar. Derneklerimiz alanda yaptıkları çalışmaları anlatarak Federasyon kuruluşunun önemi üzerinde durdular. Daha sonra Protokol konuşmacıları geleceğimizin teminatı çocuklarımız için federasyon çalışmalarında gereken her türlü desteği sağlayacaklarını söyleyerek bizleri mutlu ettiler. Konuşmacılarımız. İl Sivil toplumla İlişkiler Müdürü SEFA ALTINTAŞ, Merkezefendi Belediye Başkan Yardımcısı NECDET YILMAZ, Pamukkale Belediye Başkanı AVNİ ÖRKİ idi. Açılış toplantısının ardından Eğitim çalışmaları başladı.

YÖNETİŞİM EĞİTİMLERİ

Proje kapsamında gerçekleştirilen eğitimlerden ilki "YÖNETİŞİM" Eğitimleridir. Proje kapsamında gerçekleştirilen eğitimler paydaş STK ların kurumsal kapasitelerini geliştirmeye yönelik olup, Yönetişim Eğitimleri ARAS ONUR tarafından verilmiştir.

3 gün süren eğitimlerde 25 katılımcı eğitimlerine devam etmiştir. Eğitim katılımcıları Federasyon kurucu derneklerinden 2 şer kişinin katılımının yanı ısıra Denizli Koruyucu Aile Derneği aktif üye ve gönüllülerinden oluşmuştur. Eğitimlerde ;Şeffaflık, Hesap Verme, Etik, Yatay Yapılanma, İyi ve Kötü Yönetişim gibi başlıklar yer almış interaktif bir çalışmayla eğitimler tamamlanmıştır.

SAMSUN PROJE AÇILIŞ TOPLANTISI

Projemizin Samsun açılışı 22.09.2021 tarihinde Samsun North Point Otel de gerçekleştirildi. Samsun Büyükşehir Başkanı Mustafa DEMİR Atakum Belediye Başkanı Cemil DEVECİ Samsun ASH İl Müdürü Tekin BALCI Samsun Koruyucu Aile Şube Müdürü Recep DİZDAR Samsun Çocuk Destek Merkezi Müdürü Sevil BİLASA Samsun Çocuk evleri Müdürü Mehmet Kozdal 19 mayıs Çocuk evleri Sitesi Müdürü Mehmet Akif ZENGİN, Koruyucu Aile Birim Uzmanları Samsun Koruyucu Aile Derneği üyelerinin de katılımıyla gerçekleştirildi. Proje Koordinatörü Petek Üzülmez tarafından katılımcılara proje ile ilgili bilgi verildi. Paydaş dernek başkanlarımız ve protokol konuşmaları ardından iletişim eğitimlerine geçildi.

KURUMSAL İLETİŞİM EĞİTİMLERİ

Proje kapsamında gerçekleştirilen eğitimlerden ikincisi "KURUMSAL İLETİŞİM" Eğitimleridir. Kurumsal iletişim eğitimleri Prof. Dr. Nezih Orhon tarafından verilmiştir. Toplantımız 3 gün devam etmiştir. Eğitim katılımcıları Federasyon kurucu derneklerinden 2 şer kişinin katılımının yanı sıra Samsun Koruyucu Aile Derneği aktif üye ve gönüllülerinden oluşmuştur.

EL ELE FEDERASYONU 1. OLAĞAN GENEL KURULU

"EL ELE" Federasyonu' nu 1. Olağan Genel Kurulu 23.10.2021 Tarihinde Denizli North Point Otelde gerçekleştirildi. Federasyon delegelerinin büyük bir kısmının katılım sağladığı seçimli Genel Kurulda Yönetim Kurulu Başkanı AYFER DOĞAN, Başkan yardımcısı GÜLER ASLAN, Sekreter NEŞE GÖKALP, Sayman, GÜLSÜN ERDİNÇ, Üye ZEYNEP ÇALIŞ olarak belirlendi. Her dernekten 4+1 olarak belirlenen Federasyon delegeleri arasından 5 yedek yönetim kurulu ve 3 asil 3 yedek olmak üzere denetleme kurulu oluşturuldu. Genel Kurulda tüm kararlar oybirliği ile alındı. Tıpkı dünyaya gelişi sevinçle beklenen bir bebeğin doğumunu karşılar gibi karşıladı ve "El Ele" dedi çocuk dostları.

SAVUNUCULUK EĞİTİMLERİ

Proje kapsamında gerçekleştirilen eğitimlerden3. eğitimlerimiz "SAVUNUCULUK" Eğitimleridir. Savunuculuk eğitimleri Prof. Dr. Nezih Orhon tarafından verilmiştir. Toplantımız 3 gün devam etmiştir. Eğitim katılımcıları Federasyon kurucu derneklerinden 2 şer kişinin yanı sıra Denizli Koruyucu Aile Derneği aktif üye ve gönüllüleri katılım sağlamışlardır.Eğitim sürecinde gördük ki, hak temelli bir yaşam algısı savunuculuğu, her alanda (dijital, yerel, ulusal, uluslararası vb.) ve her koşulda, her alanda çocuğun hak temelli bir bakış açısıyla büyümesi gerektiği savunulabilir. Önemli olan uygun dille, konuya dikkat çekebilmek.

Sivil Toplumla İlişkiler İl Müdürü -Sefa Altıntaş 'ı makamında ziyaret ettik DENİZLİ

Savunuculuk Eğitimlerinde Son Gün-DENİZLİ

PAMUKKALE Hierapolis -DENİZLİ

"ELE ELE" Genel Kurul- DENİZLİ

İzleme ziyaretimizden- DENİZLİ

"ELE ELE" Kurucu Başkanlar-DENİZLİ

PAMUKKALE Hierapolis -DENİZLİ

genç gönüllülerimizle- DENİZLİ

İzleme ziyaretimizden- DENİZLİ

"ELE ELE" Delegeler-DENİZLİ

"ELE ELE"-Pamukkale DENİZLİ

KURUCU ÜYELER

"EL ELE"FEDERASYONU

www.elelefederasyonu.org.tr

DENİZLİ KORUYUCU AİLE DERNEĞİ

Denizli Koruyucu Aile Derneği korunmaya ihtiyacı olan her çocuğun güvenli bir aile ortamında sevgiyle hayata hazırlanması gerektiği inancıyla 2009 yılında kurulmuştur. Ülkemizde Koruyucu Aile sisteminin uygulamada niteliğini artırmaya yönelik yerel , ulusal, uluslararası çalışmalar yapar. Projeler yürütür.
#sevgidolubirailedebüyümekherçocuğunhakkıdır www.koruyucuaileorg.tr

BİZİM ÇOCUKLAR GENÇLİK AKADEMİSİ DERNEĞİ

2007 yılından bu yana kurum bakımındaki çocuk ve gençlerin yaşam kaliteleri artırmak toplumda yer edinmelerine destek vermek amaçlı çalışmalar yürütür. Çocukların yaşamlarını kolaylaştırmaya çalışır. Kurum bakımındaki çocuk ve gençlere yönelik ilgili ihtiyaç alanlarını tespit eder ve kaynakları bu alanlara yönlendirir.
www.bcga.org.tr

İSTANBUL KORUYUCU AİLE DERNEĞİ

İstanbul Koruyucu Aile Derneği, çocukların en temel hakları olan ailede büyüme haklarından yola çıkarak koruyucu aileliğin daha geniş kesimlere anlatılması, nitelikli koruyucu aile sayısının arttırılması, mevcut koruyucu ailelere destek verilmesi amaçlarıyla 13 Aralık 2012 tarihinde koruyucu aileler ve gönüllüler tarafından kurulmuştur.
www.istanbulkoruyucuaile.org.tr

İZMİR KORUYUCU AİLE DERNEĞİ

Çocukluğun önemli bir süreç olduğuna inanan ve bu süreçte bir aile yanında yaşamanın, çocuğun sağlıklı gelişimi üzerindeki olumlu etkilerine odaklanan İzmir'de kurum bakımında yaşayan daha fazla çocuğun koruyucu aile yanına yerleştirilmesi, nitelikli koruyucu aile sayısının artırılması ve mevcut koruyucu ailelerle çalışmalar yürütmek amacıyla, 2016 tarihinde kurulmuştur.
www.izmirkoruyucuaile.org.tr

SAMSUN KORUYUCU AİLE DERNEĞİ

Koruyucu aile sisteminin Türkiye'de yaygınlaşması için çalışmalar yürütür. Koruyucu Ailelerin Anne Babalık Becerilerini Geliştirmek İçin Eğitimler Ve Atölyeler Düzenler. Koruyucu Ailede Bakımı Sağlanan Çocuklar İçin Atölye Ve Destek Çalışmaları Yürütmekte olup ,Bir Çocuk Yetişir, Tüm Dünya Değişir düşüncesiyle koruyucu aile modelini yaygınlaştırmayı ve sistemin niteliğini artırmayı hedefleyerek 2018 yılında kurulmuştur.
www.samsunkoruyucuaile.org.

Sevgili Çocuk,
Özgürsün! Kim ne derse ya da ne yaparsa yapsın özgür olduğunu yeniden hatırlayabilir, gücünü ve özgürlüğünü eline alarak harekete geçebilirsin

Çocuklar İçin...

EL ELE FEDERASYONU

Sevgili Çocuk,
Sen bu halinle güzel, bu halinle akıllı, bu halinle yeteneklisin, kimse senin ne kadar güzel, ne kadar akıllı, ne kadar yetenekli olduğunu fark etmemiş olabilir ama yine de öylesin... Bunu sen bilirsen gerçekten bilirsen eğer, artık başka birinin bilmesine de ihtiyacın kalmaz

NİHAN KAYA

EL ELE FEDERASYONU

ÇOCUKLAR İÇİN

"Bu yayın Avrupa Birliğinin maddi desteği ile hazırlanmıştır. İçerik tamamıyla Denizli Koruyucu Aile Derneği sorumluluğu altındadır ve Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmak zorunda değildir"

ATALAR MAHALLESİ, LİSE CADDESİ MÜFTÜLER APARTMANI
KAT 3 PAMUKKALE/ DENİZLİ
258-2413388
www.elelefederasyonu.org.tr
bilgi@elelefederasyonu.org.tr

BİZİ TAKİPTE KALIN

www.linkedin.com/in/el-ele-federasyonu
www.instagram.com/elelefederasyonu
www.twitter.com/elelefederasyon
www.facebook.com/elelefederasyon